

Środa 17 listopada 2004

P6_TA(2004)0060

Strategia UE na Konferencji Klimatycznej w Buenos Aires

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na Konferencji Klimatycznej w Buenos Aires (COP-10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Protokół z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) z grudnia 1997 r., przepisy proceduralne dla jego wdrożenia przyjęte na konferencjach w Bonn (lipiec 2001), Marakeszu (listopad 2001), New Delhi (listopad 2002) i Mediolanie (grudzień 2003) oraz zbliżającą się Dziesiątą Konferencję Stron (COP-10), która odbędzie się w Buenos Aires (Argentyna) w dniach 6-17 grudnia 2004 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji na temat wdrożenia pierwszego etapu Europejskiego Programu Zmian Klimatu⁽¹⁾,
 - uwzględniając pytania ustne O-0049/04 i O-0050/04 Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, zgodnie z art. 108 Regulaminu i uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. zważywszy, że Protokół z Kioto był ratyfikowany przez Wspólnotę Europejską w dniu 31 maja 2002 r., jak również przez jej Państwa Członkowskie oraz zważywszy, że Parlament Europejski i Rada przyjęły akty prawne⁽²⁾ niezbędne dla wykonania postanowień Protokołu z Kioto we Wspólnocie Europejskiej, dając w ten sposób polityczny wyraz swemu zaangażowaniu w kwestie dotyczące zmian klimatu,
- B. zważywszy, że Protokół z Kioto jest obecnie ratyfikowany przez 126 krajów, na które przypada 44,2 % łącznych emisji gazów cieplarnianych; zważywszy jednak, że Protokół wejdzie w życie dopiero wówczas, gdy zostanie ratyfikowany przez kraje odpowiedzialne za co najmniej 55 % łącznych emisji gazów cieplarnianych,
- C. zważywszy, że Parlament Europejski i Rada w dniu 13 października 2003 r. przyjęły dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie⁽³⁾ oraz zważywszy, że ten ważny krok potwierdza polityczne zaangażowanie UE i jej Państw Członkowskich w trwałe działania wewnętrzne i zachęca pozostałe strony do pójsicia jej śladem,
- D. zważywszy, że Protokół z Kioto jest zaledwie pierwszą inicjatywą podjętą przez społeczność międzynarodową w walce ze zmianami klimatycznymi oraz zważywszy, że nie oznacza to, aby pozostałe środki mające na celu redukcję emisji gazów cieplarnianych, które mogą zostać podjęte na szczeblu krajowym miały mieć drugorzędne znaczenie; wręcz przeciwnie, powinny one zostać uznane za środki uzupełniające;
1. wzywa UE do utrzymania jej pozycji lidera w negocjacjach na COP-10 w Buenos Aires;
2. uważa, że COP-10 jest dobrą okazją nie tylko do rozwinięcia decyzji w sprawie wykonania Protokołu z Kioto, podjętych na poprzednich Konferencjach Stron, w szczególności w Bonn, Marakeszu, New Delhi i Mediolanie, ale również do rozpoczęcia szeroko zakrojonej debaty na temat głównych zagadnień drugiego etapu z myślą o realizacji celu UE, jakim jest osiągnięcie średniego globalnego wzrostu temperatury na poziomie poniżej 2°C w stosunku do poziomu sprzed uprzemysłowienia; ponawia swój apel, aby w dłuższej perspektywie stosowano zasadę równych praw dla wszystkich obywateli świata;

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, str. 172.

⁽²⁾ Decyzja nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotycząca mechanizmów monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, str. 1) i dyrektywa 2004/101/WE z dnia 27 października 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z poszanowaniem mechanizmów zawartych w Protokole z Kioto (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 18).

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.

Środa 17 listopad 2004

3. wzywa UE i wszystkie pozostałe strony UNFCCC do kontynuowania dyskusji rozpoczętych w Mediolanie z myślą o włączeniu emisji pochodzących z lotów międzynarodowych i transportu morskiego do celów redukcji emisji drugiego etapu rozpoczynającego się w 2012 r.; wzywa UE i wszystkie pozostałe strony UNFCCC do szczególnego monitorowania emisji zanieczyszczeń pochodzących z transportu drogowego, jak również do ewentualnego opracowania ich własnego protokołu dotyczącego emisji pochodzących z transportu drogowego;
 4. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Federacji Rosyjskiej o ratyfikacji Protokołu z Kioto, co umożliwi jego wejście w życie;
 5. wzywa tymczasem kraje, które nie ratyfikowały jeszcze Protokołu z Kioto, aby uczyniły to jak najszybciej; wzywa rząd Stanów Zjednoczonych do ponownego rozważenia decyzji o nieprzystąpieniu;
 6. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie, aby podkreślały potrzebę ochrony klimatu prowadząc dialog z międzynarodowymi partnerami, w szczególności ze Stanami Zjednoczonymi i Rosją oraz aby podkreślały, że brak konstruktywnej postawy w tej sprawie nie pozostanie bez wpływu na stosunki pomiędzy UE a państwami trzecimi;
 7. uważa, że delegacja UE ma do spełnienia ważną rolę w negocjacjach na temat zmiany klimatu i w związku z tym jest nie do przyjęcia, że posłowie Parlamentu Europejskiego, będący członkami tej delegacji, nie mogli uczestniczyć w posiedzeniach koordynacyjnych UE na poprzednich Konferencjach Stron; oczekuje, że uczestnicy delegacji ze strony Parlamentu Europejskiego będą mieli w Buenos Aires dostęp do takich posiedzeń co najmniej w charakterze obserwatorów, z prawem lub bez prawa zabierania głosu;
 8. odnotowuje najnowszy raport Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska, z którego wynika między innymi, że Europa w wyniku zmiany klimatu ulega ociepleniu szybciej niż wynosi średnia światowa; odnotowuje zmiany klimatyczne i ocieplenie w rejonach arktycznych;
 9. uważa, że UE powinna podwoić wysiłki dla osiągnięcia celów wyznaczonych w Protokole z Kioto oraz być przykładem dla innych stron Konwencji;
 10. wzywa UE i Państwa Członkowskie, aby inwestowały w środki przystosowawcze do zmian klimatycznych i aby udostępniono odpowiednie fundusze krajom rozwijającym się w celu sfinansowania ich przystosowania;
 11. podkreśla ważną rolę zarówno środków zwiększających wydajność energetyczną (potencjał, który istnieje w UE jest bardzo duży), jak i odnawialnych źródeł energii oraz popiera komunikat Komisji dotyczący tej kwestii (COM(2004)0366); podkreśla w szczególności potencjał biomasy jako obojętnej pod względem CO₂ źródła energii i wzywa Komisję do oceny środków prawnych, które wsparłyby produkcję energii z biomasy; zachęca wszystkie Państwa Członkowskie do przejęcia swojej części odpowiedzialności w celu zapewnienia osiągnięcia celów wyznaczonych im w ramach podziału kosztów;
 12. wzywa Państwa Członkowskie, które nie opracowały jeszcze krajowych planów alokacji przewidzianych w dyrektywie o handlu emisjami, aby uczyniły to jak najszybciej oraz oparły się przy tym na ambitnych celach; wzywa Komisję do niezwłocznego podjęcia odpowiednich kroków prawnych wobec Państw Członkowskich, które nie przestrzegają wymogów dyrektywy; wzywa Komisję do odrzucenia krajowych planów alokacji, które dopuszczają nieuzasadnione wysokie emisje CO₂;
 13. nalega, aby nie zezwalano na zmiany w krajowych planach alokacji po dniu 1 stycznia 2005 r.;
 14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich oraz Sekretariatowi Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu, z prośbą aby rozpowszechniono ją wśród wszystkich umawiających się stron spoza UE.
-